

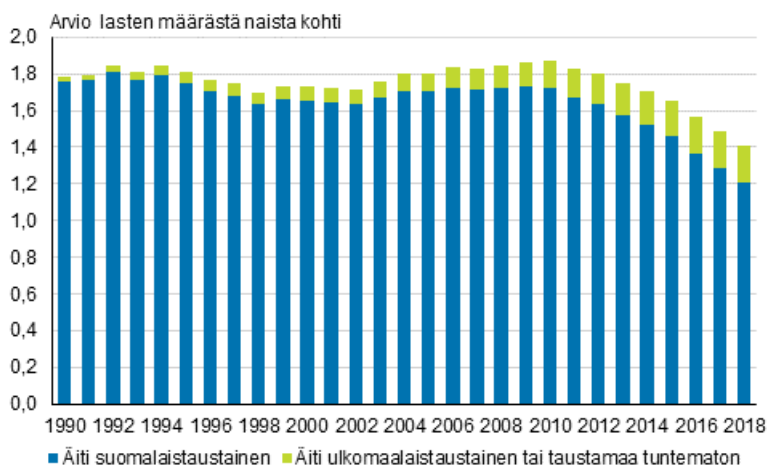
Syntyneet 2018

Vuosikatsaus

Suomalaistaustaisten osuus syntyvyydestä pienentynyt

Tilastokeskuksen mukaan suomalaistaustaisten naisten osuus syntyvyydestä pieneni 86 prosenttiin vuonna 2018, kun sitä mitataan kokonaishedelmällisyysluvulla. Vuonna 2018 koko maan kokonaishedelmällisyysluku oli 1,41 lasta naista kohden, josta suomalaistaustaisten osuus oli 1,20 lasta naista kohden. Vuonna 2010 koko maan kokonaishedelmällisyysluku oli 1,87 lasta naista kohden, josta suomalaistaustaisten osuus oli 1,72. Se vastasi 92 prosentin osuutta koko maan syntyvyydestä.

Kokonaishedelmällisyysluku hajotettuna äidin syntyperän mukaan 1990–2018

Syntyvyyden mittaamisessa käytetään yleisesti kokonaishedelmällisyyslukua, joka kertoo, kuinka monta lasta nainen synnyttäisi elämänsä aikana, jos syntyvyys pysyisi laskentavuoden tasolla.

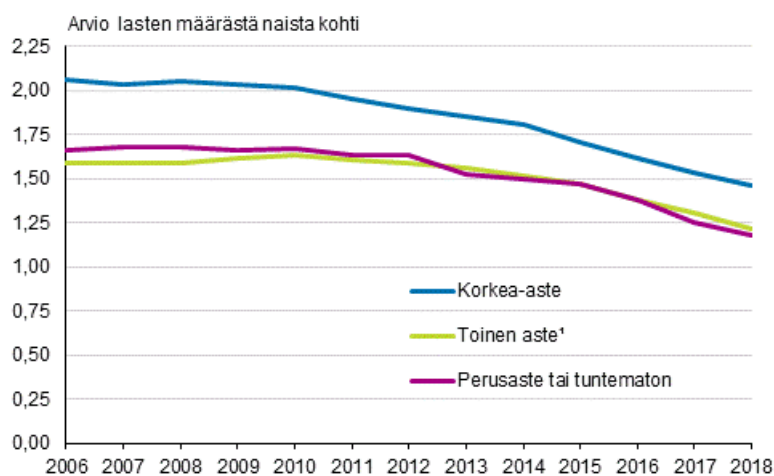
Ulkomaalaistaustaisten osuus koko maan syntyvyydestä on suurentunut hitaasti 1990-luvulta ja on nykyisin 14 prosenttia koko maan syntyvyydestä. Vastaavana aikana ulkomaalaistaustaisten naisten osuus kaikista väestön 15–49-vuotiaista naisista on kuitenkin kasvanut hieman hitaammin, ja on 10 prosenttia vuoden 2018 lopussa.

Lisää tietoa syntyvyydestä syntyperän mukaan on Tilastokeskuksen Maahanmuuttajat ja kotoutuminen -teemasivujen osiossa [Syntyvyys](#).

Syntyvyys pienenee yhä myös kaikissa koulutusryhmissä

Vuoden 2010 jälkeen alkanut koko maan kokonaishedelmällisyysluvun pienentyminen jatkui kaikissa naisten koulutusryhmissä myös vuonna 2018. Perusasteen koulutuksen suorittaneilla naisilla hedelmällisyysluku on pienentynyt 29 prosenttia ja korkea-asteen koulutuksen suorittaneilla 27 prosenttia vuodesta 2010. Toisen asteen suorittaneilla hedelmällisyysluku on pienentynyt hieman vähemmän, 25 prosenttia.

Kokonaishedelmällisyysluku Suomessa syntyneillä naisilla koulutusasteen mukaan 2006–2018

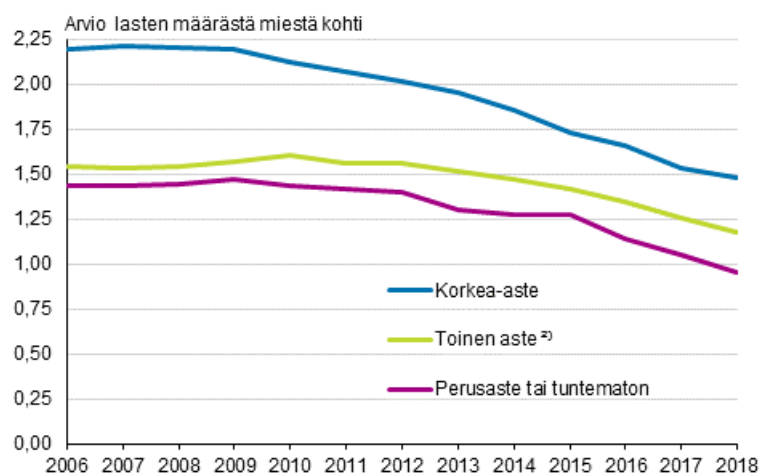

1. sisältää erikoisammattitutkinnot.

Tiedot koskevat tässä vain Suomessa syntyneitä äitejä ja isiä. Tilastokeskuksen tutkintorekisteristä puuttuu osa ulkomailla suoritetuista tutkinnoista, minkä takia monien ulkomailla syntyneiden tutkintotiedot ovat puutteelliset.

Miehillä kokonaishedelmällisyysluvun lasku on ollut samansuuntaista kuin naisilla. Muutos vuodesta 2010 on kuitenkin ollut jyrkempää kaikissa miesten koulutusryhmissä.

Kokonaishedelmällisyysluku Suomessa syntyneillä miehillä koulutusasteen mukaan 2006–2018 ¹

1. Avioliiton ulkopuolella syntyvien lasten isistä tieto saadaan vasta kun isyys vahvistetaan, ja siksi tieto saadaan viiveellä. Tämän vuoksi vuoden 2018 tiedoissa saattaa olla vielä vähäisiä puutteita isien tietojen osalta. Lopullisesti noin prosentille lapsista jää puuttumaan tieto isästä. 2. Sisältää erikoisammattitutkinnot.

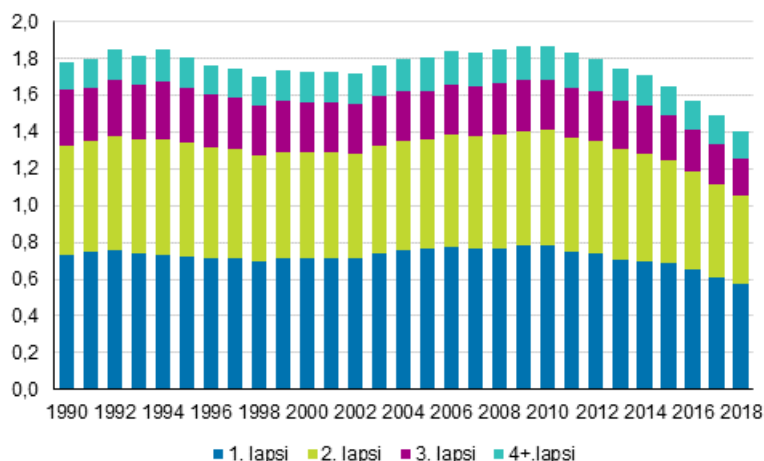
Korkea-asteen koulutuksen suorittaneilla miehillä kokonaishedelmällisyysluku on pienentynyt 30 prosenttia ja perusasteen suorittaneilla 33 prosenttia vuoden 2010 jälkeen. Toisen asteen suorittaneilla hedelmällisyysluku on pienentynyt hieman vähemmän, 27 prosenttia.

Miehillä koulutusryhmien keskinäiset erot hedelmällisyyden tasossa ovat suurempia kuin naisilla: miehillä perusasteen koulutuksen suorittaneiden hedelmällisyysluku on selvästi pienempi kuin muissa ryhmissä. Korkea-asteen suorittaneiden miesten kokonaishedelmällisyysluku on ollut hieman korkeampi kuin saman koulutusryhmän naisilla, mutta miesten luku on pienentynyt nopeammin ja nykyisin ne ovat samalla tasolla.

Syntyvyys vähentynyt kahdeksassa vuodessa neljänneksen

Syntyvyys on alentunut huomattavasti vuodesta 2010 vuoteen 2018. Kokonaishedelmällisyysluvulla mitaten se on pienentynyt kahdeksassa vuodessa 25 prosenttia, 1,87:stä lapsesta naista kohden 1,41:een lasta naista kohden. Vuoden aikana tässä on kasvua viisi prosenttiyksikköä, sillä vuodesta 2010 vuoteen 2017 kokonaishedelmällisyysluku pieneni 20 prosenttia. Kokonaishedelmällisyysluvun voi hajottaa osiin syntyneen lapsen järjestysluvun mukaan.

Kokonaishedelmällisyysluku hajotettuna syntyneen lapsen järjestyksluvun mukaan 1990–2018

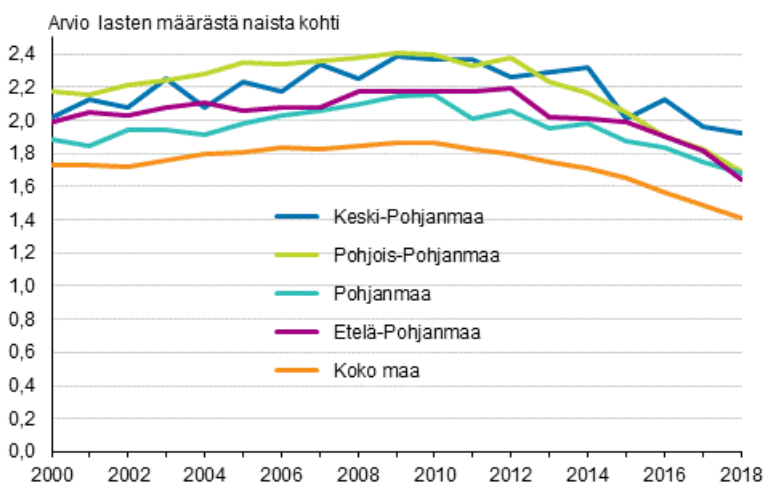

Kokonaishedelmällisyyden pientyminen jakautui lapsiluvun mukaan siten, että lapsiluvun suhteellinen muutos ei suurentunutkaan, mitä pienemmästä lapsen järjestyksluvusta oli kyse. Ensimmäisen lapsen kohdalla, muutos 0,78:sta lapsesta 0,58:aan lapseen naista kohden vuodesta 2010 vuoteen 2018 merkitsi 26 prosentin pienenemistä, toisen lapsen kohdalla 24 prosenttia ja kolmannen 28 prosenttia. Vastaavasti neljännen ja sitä suuremman järjestyksluvun lapsen kohdalla muutos oli 17 prosenttia.

Pohjanmaan maakunnat poikkeavat edelleen eniten koko maan syntyvyydestä

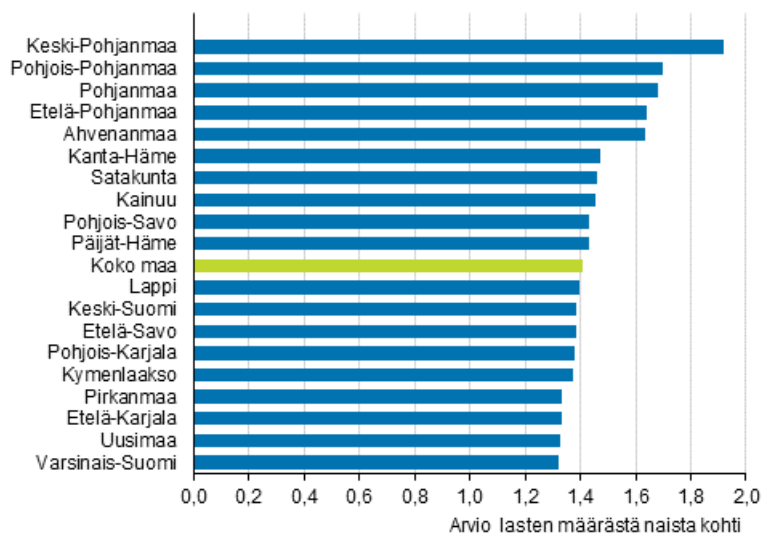
Vaikka syntyvyyden tasossa on eroa maakuntien välillä, silti kaikkien maakuntien syntyvyyden kehitys on ollut viime vuosina samansuuntaista. Kun Pohjanmaan maakuntien kokonaishedelmällisyysluvat vaihtelivat 1,64:sta 1,92:een lasta naista kohden vuonna 2018, niin vastaavasti kaikkien muiden Manner-Suomen maakuntien luvut vaihtelivat koko maan luvun, 1,41, lähellä. Näiden muiden maakuntien lukujen vaihteluväli oli 1,32:sta 1,47:ään. Ahvenanmaan kokonaishedelmällisyysluku oli Pohjanmaan maakuntien tasoa, 1,64,

Kokonaishedelmällisyysluku Pohjanmaan maakunnissa ja koko maassa 2000–2018

Pohjanmaan sekä Ahvenanmaan maakuntien kokonaishedelmällisyysluvut ovat syntyvyyden laskusta huolimatta 16–36 prosenttia suurempia kuin koko maan luku vuonna 2018. Sen sijaan muiden maakuntien luvut olivat suurimmillaan joko kuusi prosenttia pienempiä tai neljä prosenttia suurempia kuin koko maan luku.

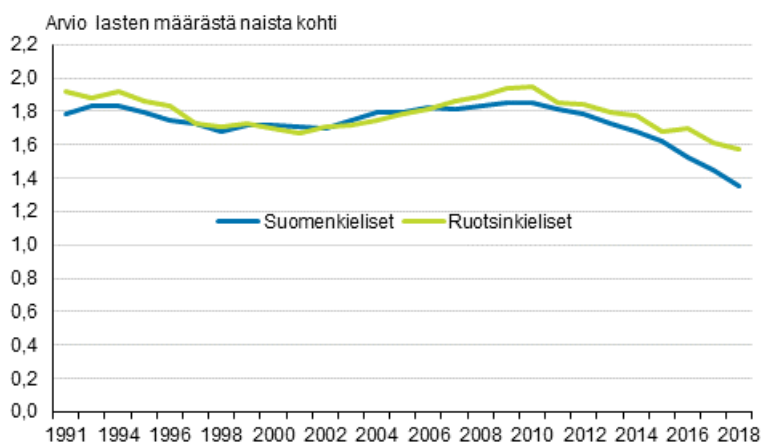
Kokonaishedelmällisyysluku maakunnittain 2018

Ruotsinkielisten syntyvyys yhä korkeampi kuin suomenkielisten

Ruotsinkielisten syntyvyys on ollut vuodesta 2006 lähtien hieman korkeampi kuin suomenkielisillä. Vaikka viime vuosien aikana syntyvyys on alentunut molemmissa kieliryhmissä, se on pientynyt ruotsinkielisillä vähemmän. Vuonna 2018 ruotsinkielisten kokonaishedelmällisyysluku oli 1,57 lasta naista kohti, kun suomenkielisillä se oli 1,35 lasta naista kohti. Vuonna 2010 ruotsinkielisten kokonaishedelmällisyysluku oli 1,95 ja suomenkielisten 1,85.

Suomen- ja ruotsinkielisten naisten kokonaishedelmällisyysluku 1991–2018

Ruotsinkieliset naiset ovat olleet synnyttäessään keski-ikänsä hieman vanhempia kuin suomenkieliset ainakin vuodesta 1991 vuoteen 2016 saakka. Vuonna 2017 ja 2018 äidiksi tulleiden suomen- ja ruotsinkielisten keski-ikä olivat samat, 31,1 vuotta. Myös ensimmäisen kerran äidiksi tulleet ruotsinkieliset

naiset ovat olleet keski-ikänsä hieman vanhempia kuin suomenkieliset. Vuonna 2018 eroa ei enää ollut, vaan kummankin kieliryhmän naiset olivat ensimmäisen kerran äidiksi tullessaan keskimäärin 29,4-vuotiaita.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Synnytykset sikiöiden määrän mukaan 2000–2018.....8

Liitetaulukko 2. Kuolleena syntyneet äidin iän, sekä äidin kaikista lapsista lasketun järjestysluvun mukaan 2018...8

Laatuseloste, syntyneet 2018.....9

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Synnytykset sikiöiden määrän mukaan 2000–2018

Vuosi	Sikiöiden määrä				
	Yhteensä	Yksi	Kaksi	Kolme	Neljä
2000	56 056	55 148	899	9	–
2001	55 511	54 658	843	10	–
2002	54 882	54 043	829	10	–
2003	55 962	55 122	834	6	–
2004	57 067	56 206	844	17	–
2005	57 066	56 212	847	7	–
2006	58 136	57 252	871	13	–
2007	58 024	57 125	889	10	–
2008	58 845	57 981	854	10	–
2009	59 759	58 896	850	13	–
2010	60 216	59 284	919	13	–
2011	59 253	58 398	841	14	–
2012	58 836	58 030	794	12	–
2013	57 484	56 692	785	7	–
2014	56 605	55 825	771	8	1
2015	54 890	54 144	738	8	–
2016	52 230	51 494	730	5	1
2017	49 762	49 066	690	6	–
2018	47 083	46 459	618	6	–

Liitetaulukko 2. Kuolleena syntyneet äidin iän, sekä äidin kaikista lapsista lasketun järjestysluvun mukaan 2018

Ikä	Siviilisäätty									
	Äiti naimisissa					Äiti ei naimisissa				
	Lapsen järjestysnumero yhteensä	1	2	3	4+	Lapsen järjestysnumero yhteensä	1	2	3	4+
Äidin ikä yhteensä	67	33	21	6	7	69	26	10	16	17
- 19	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-
20 - 24	7	4	3	-	-	4	3	-	-	1
25 - 29	17	11	6	-	-	15	6	1	4	4
30 - 34	24	10	8	3	3	19	7	3	7	2
35 - 39	13	5	4	3	1	21	7	6	4	4
40 - 44	5	2	-	-	3	9	3	-	1	5
45 -	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1

Laatuseloste, syntyneet 2018

1. Tilastotietojen relevanssi

Suomen väestötilasto perustuu Väestörekisterikeskuksen ja maistraattien ylläpitämästä väestötietojärjestelmästä saataviin tietoihin. Paikalliset väestörekisteriviranomaiset päivittävät väestötietojärjestelmään jatkuvasti tietoja maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestönmuutoksista. Vuodesta 1975 lähtien Tilastokeskus on saanut väestötiedot Väestörekisterikeskuksesta.

Suomen viimeinen henkikirjoitus tehtiin 1.1.1989. Sen jälkeen väestötietojärjestelmää on päivitetty muutosilmoituksin. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee laki väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista (21.8.2009/661). Päättyneen vuoden väestönmuutosilmoituksia odotetaan seuraavan vuoden tammikuun viimeiseen päivään saakka.

Tilastokeskuksen tehtävänä on laatia yhteiskuntaoloja koskevia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta 24.1.1992/48). Näihin kuuluvat myös väestötilastot. Tilastokeskuksen työjärjestys määrittää Väestö- ja elinolotilastot väestötilastojen tekijäksi (Tilastokeskuksen työjärjestys, TK-00-954-18).

Kotikuntalain mukaan henkilön kotikunta ja asuinpaikka merkitään väestötietojärjestelmään. Kotikunta on kunta, jossa henkilö asuu tai se, jota hän pitää kotikuntanaan asumisensa, perhesuhteidensa, toimeentulonsa tai muiden vastaavien seikkojen johdosta tai johon hänellä on em. seikkojen perusteella kiinteä yhteys (Kotikuntalaki 201/1994.) Väestötietojärjestelmässä väestö jaetaan läsnä- ja poissaoleviin. Läsnäolevia ovat kaikki maassa vakinaisesti asuvat henkilöt. He ovat joko Suomen kansalaisia tai ulkomaalaisia. Poissaolevaan väestöön siirretään Suomen kansalainen, joka muuttaessaan on ilmoittanut olevansa vähintään vuoden poissa Suomesta. Poikkeuksen muodostavat ne Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms. (Kotikuntalaki 201/1994). Väestönmuutostilastoa laadittaessa on otettu huomioon vain tapahtumahetkellä läsnäolevien väestönmuutokset. Henkilön siirtyminen muualta Suomeen luetaan mukaan väestötilastoon, jos hänen muuttoilmoituksella kotipaikakseen ilmoittama asuinpaikka myöhemmin hyväksytään hänen vakinaiseksi asuinpaikakseen.

Käsitteet

Elävänä syntyneellä tarkoitetaan lasta, joka syntymän jälkeen hengitti tai osoitti muita elonmerkkejä. Vain Suomessa vakinaisesti asuvien naisten elävänä synnyttämät lapset otetaan huomioon väkilukutilastossa.

Kuolleena syntynyt on YK:n alaisen Maailman terveysjärjestön eli World Health Organisationin (WHO) määritelmän mukaan vastasyntynyt, jonka syntymäpaino on vähintään 500 g tai, jos syntymäpainoa ei ole saatavilla, vastasyntynyt, joka on syntynyt kuolleena vähintään 22 viikkoa kestäneen raskauden jälkeen. WHO:n määritelmä on ollut käytössä vuodesta 1987 lähtien. Vuoden 2003 väestönmuutostilastosta lähtien käytetään samaa kansallista määritelmää kuin kuolemansyytilastossa: kuolleena syntynyt on vastasyntynyt, jonka syntymäpaino on vähintään 500 g tai vastasyntynyt, joka on syntynyt kuolleena vähintään 22 viikkoa kestäneen raskauden jälkeen.

Lapset jaetaan sukuaseman mukaan aviolapsiin ja avioliiton ulkopuolella syntyneisiin. Lapsi, joka syntyy avioliiton aikana, on aviolapsi. Myös leski voi synnyttää aviolapsen, mikäli raskaus on alkanut avioliiton kestäessä. Muutoin lapsi on avioliiton ulkopuolella syntynyt. Tilastossa katsotaan avioliiton ulkopuolella syntyneiksi tapaukset, joissa äiti on lapsen syntymän jälkeen mennyt lapsen isän kanssa naimisiin. Lain mukaan nämä lapset ovat aviolapsia vasta sen jälkeen, kun heidän vanhempansa ovat solmineet keskenään avioliiton. Tässä väestönmuutosjulkaisussa lapsen sukuasema esitetään pääsääntöisesti äidin siviilisäädyn mukaan, toisin sanoen sen mukaan oliko äiti naimisissa vai ei. Äidiksi tullessiin, jotka eivät olleet naimisissa lapsen syntyessä, luetaan naimattomat, lesket, eronneet, lesket rekisteröidyn parisuhteen jälkeen, eronneet rekisteröidyn parisuhteen jälkeen sekä rekisteröidyssä parisuhteessa olevat.

Lapsen järjestysluku lasketaan kahdella tavalla. Toisaalta otetaan huomioon äidin kaikki elävänä syntyneet lapset ja toisaalta taas voimassa olevan avioliiton elävänä syntyneet lapset.

Terveystieteiden toimintayksikön on ilmoitettava elävänä syntyneestä lapsesta väestötietojärjestelmään tai äidin kotikunnan maistraattiin, joka vie tiedon väestötietojärjestelmään. Poikkeustapauksessa ilmoitus tehdään lapsen syntymäpaikan maistraattiin. (Asetus 128/2010).

Väestörekisterin pitäjän on huolehdittava, että lapsi ilmoitetaan kahden kuukauden kuluessa syntymästä väestötietojärjestelmään. Evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakuntaan rekisteröiminen edellyttää kasteen suorittamista. Vanhempien kuoluessa eri seurakuntiin lapsi yleensä seuraa äitiään. Uskonnonvapauslain (767/1969) mukaan lapsi merkitään äidin rekisteriin, mikäli vanhemmat kuuluvat eri uskontokuntiin eivätkä ole toisin sopineet.

Väestörekisterikeskuksessa annetaan lapselle henkilötunnus lapsen syntymäilmoitustietojen saavuttua.

Väestörekisterikeskus ei kerää tietoja kuolleena syntyneistä. Tiedot näistä saadaan kuolleena syntyneiden todistuksista, jotka lääkärit kirjoittavat. Terveystieteiden tutkimuskeskukset tai ao. lääkäri toimittaa todistuksen Terveystieteiden ja Hyvinvoinnin Laitokseen, joka lähettää sen edelleen Tilastokeskukseen. (Asetus 948/1973 ja laki 459/1973)

Väestömuutostilaston kuolleena syntyneiden määrä voi poiketa kuolemansyytilaston kuolleena syntyneiden määrästä jonkin verran. Väestömuutostilaston kuolleena syntyneiden tietoja odotetaan lyhyemmän aikaa kuin kuolemansyytilastossa.

Yleisellä syntyvyysluvulla tarkoitetaan elävänä syntyneiden määrää keskiväkiluvun tuhatta henkeä kohden. Kuolleena syntyneiden osuudella tarkoitetaan kuolleena syntyneiden lasten määrää 1 000 elävänä ja kuolleena syntyneitä kohden. Yleisellä hedelmällisyysluvulla tarkoitetaan elävänä syntyneiden lasten määrää 15-49-vuotiaiden naisten keskiväkiluvun tuhatta naista kohden. Ikäryhmittäisellä hedelmällisyysluvulla tarkoitetaan tietyn ikäryhmän naisten synnyttämien elävien lasten määrää saman ikäryhmän keskiväkiluvun tuhatta naista kohden. Samalla periaatteella kuin ikäryhmittäinen hedelmällisyysluku lasketaan ikäryhmittäinen aviollinen tai avioton hedelmällisyysluku. Aviollinen hedelmällisyysluku lasketaan naimisissa olevia naisia kohden ja avioton hedelmällisyysluku ei-naimisissa olevia naisia kohden. Kokonaishedelmällisyysluku saadaan laskemalla yhteen yhdelle ikävuodelle lasketut hedelmällisyysluvut. Näin saatu luku tarkoittaa laskennallista lasten määrää, jonka nainen synnyttää kyseisen vuoden hedelmällisyyden pysyessä voimassa naisen koko hedelmällisen kauden edellyttäen, ettei hän kuole ennen tämän kauden päättymistä. Väestön uusiutumista tarkoitetaan sukupolven vaihtumista uudeksi. Uusiutumista mitataan bruttouusiutumisluvulla tai nettouusiutumisluvulla, jotka ilmoittavat tavallisesti tytär- ja äitisukupolven suuruuden välisen suhteen. Nettouusiutumisluvun laskennassa otetaan huomioon hedelmällisyys ja äitisukupolven kuolleisuus ennen hedelmällisen iän päättymistä. Bruttouusiutumisluvussa tätä kuolleisuutta ei oteta huomioon. Jos nettouusiutumisluku on alle yhden yhtä naista kohden laskettuna, tytär- ja äitisukupolvi on äitisukupolvea pienempi, joten äitisukupolvi ei ole uusinnut itseään.

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Maistraatit ylläpitävät väestötietojärjestelmää tallentamalla sinne saamansa tiedot maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestömuutoksista. Tietoihin voidaan lisätä tietoja maistraatissa tehdyistä päätöksistä. Evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat toimittavat myös tietoja väestömuutoksista maistraateille. Sairaalat toimittavat sähköisesti tiedot syntymistä väestötietojärjestelmän ylläpitoon. Tuomioistuimet vievät tiedot väestömuutoksista tekemistään päätöksistään väestötietojärjestelmään. Tilastokeskus saa väestötietojärjestelmästä väestömuutostiedot konekielisessä muodossa viikoittain.

Tilastokeskus on odottanut tietoja päättyneen vuoden väestömuutoksista seuraavan vuoden tammikuun loppuun asti lukuun ottamatta kuolleena syntyneiden tietoja, joita on odotettu syyskuun loppuun. Tämän jälkeen ilmoitetut tiedot väestömuutoksista sisältyvät seuraavan tilastovuoden aineistoon. Välillä helmikuu tilastovuosi ja tammikuu tilastovuosi+1 ilmoitetut vuosien (tilastovuosi-4–tilastovuosi-1) tapausten tiedot sisältyvät myös tilastovuoden aineistoon.

Vuoteen 2018 sisältyvät edellisten vuosien tapaukset

Yhteensä	2017	2016	2015	2014
49	42	4	1	2

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Yleisesti ottaen Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmää voidaan pitää henkilöiden suhteen erittäin kattavana. Jotta henkilö saa henkilötunnuksen, hänet on kirjattava väestötietojärjestelmään. Eläminen Suomessa ilman henkilötunnusta on käytännöllisesti katsoen mahdotonta. Laillinen työssäkäynti, pankkitilin avaaminen, asioiminen viranomaisten kanssa jne. edellyttää henkilötunnusta. Vähintään vuoden mittaiseksi tarkoitettu oleskelu on edellytys Suomen väestöön kirjautumiseen.

Väestötietojärjestelmää on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestönmuutosilmoituksin. Näiden oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus.

Väestörekisterikeskus teettää Tilastokeskuksella otantatutkimuksen osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,9 prosentilla tieto oli oikein. Tutkimuksen kato oli 16,9 prosenttia. Kadon osalta osoitteet pyrittiin tarkistamaan muista lähteistä. Katoon kuuluvista henkilöistä 92,3 prosentilla osoite pystyttiin toteamaan oikeaksi, 5,9 prosentilla vääräksi ja 1,8 prosentilla tietoa ei voitu tarkistaa. Jos oletetaan kaikkien kadossa olleiden tarkistamatta jääneiden tiedot vääriksi, lopullinen oikeiden osoitteiden osuus olisi 98,1 prosenttia.

Kunnittaisiin väestötilastoihin virheelliset osoitteet vaikuttavat vain, jos väärä osoite on toisessa kunnassa kuin oikea osoite. Vääristä osoitteista vain osa on väärässä kunnassa.

Kunnallisvaalien yhteydessä ulkomaalaisten äänioikeusilmoitusten palautukset paljastavat yleensä noin 1000 henkeä, jotka ovat muuttaneet maasta ilmoitusta tekemättä ja ovat siten olleet edelleen tilastoituna väestöön. Väestörekisterikeskus poistaa heidät väestötietojärjestelmän maassa asuvasta väestöstä ennen seuraavaa vuodenvaihdetta.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Lopulliset väestönmuutostilastot julkistetaan vuosittain huhti-toukokuussa lukuun ottamatta tilastoa kuolleena syntyneistä, joka on saatavissa lokakuussa. Aluejakona on vuodesta 1999 lähtien käytetty seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen jo edellisen vuoden viimeisen päivän tilastoihin. Tieto yhdistyneiden kuntien väestönmuutoksista ennen yhdistymistä on saatavilla vuodesta 2003.

Kunnittaisia ennakkollisia väestönmuutostietoja on saatavilla kuukausittain.

<http://www.stat.fi/til/vamuu/index.html>

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Väestön perustiedot on saatavilla sähköisessä muodossa kunnittain tai kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen veloitusettomassa tietopalvelussa internetissä osoitteessa:

<http://tilastokeskus.fi/tup/tilastotietokannat/index.html>

Yleistietoa ja pitkiä aikasarjoja koko maan väestöstä on Väestötilaston kotisivuilla osoitteessa:

<http://tilastokeskus.fi/til/synt/tau.html>

Väestötilastoja vuodesta 1750 lähtien on digitoitu pdf-muotoon Kansalliskirjaston Doria-palveluun:

[Väestörakenne ja Väestönmuutokset -julkaisuja Doriassa](#)

[Väestölaskenta-julkaisuja Doriassa.](#)

Maksullisessa sähköisessä tietopalvelussa on saatavilla eritellympää tietoa väestöstä mm. kunnan osa-alueittain. Palvelusta saa lähempiä tietoja osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tup/vaestotilastopalvelu/index.html>

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vertailtavissa olevia alueellisia väestönmuutosaikasarjoja on saatavissa maksuttomasti vuodesta 1987 lähtien. Taulukoissa ilmoitetaan aina mitä aluejaotusta on käytetty.

Väestönmuutostietoja syntyneiden, kuolleiden ja avioliiton solmineiden määristä on saatavilla vuodesta 1749 lähtien. Vuodesta 1776 lähtien on tietoja synnyttäneistä äideistä viisivuotiskäryhmittäin ja vuodesta 1936 lähtien syntyneistä lapsista äidin iän mukaan. Vuoden 1877 tilastouudistuksen myötä kuolleista alettiin keräämään tietoja 1-vuotiskäryhmittäin, joka mahdollisti tarkkojen kuolleisuus- ja elinajan taulujen laskemisen aloittamisen 1880-luvulta alkaen. Em. tilastouudistuksen ansiosta myös maassamuutosta ja avioeroista alettiin kerätä tietoja vuosittain.

Veloituksettoman Väestö -tietopalvelun väestötietojen aikasarjoista osa alkaa vuodesta 1980 ja osa vuodesta 1987. Koko maan väestönmuutosten aikasarja alkaa vuodesta 1749.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tilastokeskuksen muissa tilastoissa pohjatietona väestön osalta käytetään väestötilaston aineistoa. Näin ollen Tilastokeskuksen eri tilastot täsmäävät väestötietojen suhteen.

THL, Terveyden ja Hyvinvoinnin Laitos, pitää yllä syntymärekisteriä ja julkistaa tietoja synnytyksistä, syntyneistä ja vastasyntyneistä. THL:n luvut poikkeavat Tilastokeskuksen luvuista jonkin verran. Tilastokeskuksen luvuissa on mukana lapsen syntymähetkellä vakituisesti Suomessa asuvat synnyttäjät, kun THL:n syntymärekisterissä on mukana kaikki Suomessa synnyttäneet ja heidän lapsensa.

Tilastoissa käytetyt luokitukset löytyvät osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tk/tt/luokitukset/index.html>

Lisätietoja

Timo Nikander 029 551 3250
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma

info@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Syntyneet 2018. Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-2391 (pdf)